

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. Козлодуй, 27.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОЗЛОДУЙ, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Адриана Г. Добрева

при участието на секретаря Стела Б. Бочева
като разгледа докладваното от Адриана Г. Добрева Гражданско дело № 20221440100398 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба на „ТАЙГЪРС СЪПОРТ” ЕООД, ЕИК 204710334, представлявано от управителя Захари Ивайлов Янакиев, чрез пълномощник адв. Н. Д. -АК - Благоевград, с която е предявен против С. И. Т., ЕГН ***** с адрес в с. Манастирище, общ. Хайредин, ... положителен установителен иск по чл.422, ал.1 ГПК за признаване за установено, че дължи сумите, присъдени в заповедно производство със Заповед за незабавно изпълнение №212 от 22.07.2021г. по ч.гр.д. № 909/2021г. по описа на Районен съд – Козлодуй, главница в размер на 2800 (две хиляди и осемстотин) евро дължима по запис на заповед, издаден на 26.04.2020 г., предявен за плащане на 01.08.2020 г., ведно със законна лихва от 21.07.2021 г. до изплащане на вземането и направените разноси, представляващи платена държавна такса в размер на 110 (сто и десет) лв. и платено адвокатско възнаграждение в размер на 600 (шестстотин) лв. Претендират и разноските в исковото производство.

В съдебни заседания ищеца не изплаща представител.

Ответника в срока по чл.131 от ГПК е подал писмен отговор чрез пълномощник адвокат Х. П., с който оспорва иска и излага съображения, че ответника не е подписал записа на заповед установяващ процесното вземане,

от който документ ищеца претендира.

В съдебни заседания ответника участва лично и с адвокат Х.в и поддържа писмения отговор.

В хода на съдебното дирене са събрани писмени доказателства, приложено е ч.гр.д. № 909/2021г. по описа на КРС и е прието заключение на съдебно графологична експертиза, които обсъдени поотделно и в съвкупност от съда сочат на безспорно установено от фактическа страна следното:

Ищеца „ТАЙГЪРС СЪПОРТ” ЕООД е предявил против С. И. Т., ЕГН ***** положителен установителен иск за признаване за установено в отношенията им, че ответника му дължи сумите, за които му е издадена Заповед за незабавно изпълнение №212 от 22.07.2021 година, а именно 2800 (две хиляди и осемстотин) евро - главница по запис на заповед, издаден на 26.04.2020 г., предявен за плащане на 01.08.2020 г., ведно със законна лихва от 22.07.2021 г. до изплащане на вземането; както и държавна такса в размер на 110 (сто и десет) лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 600 (шестстотин) лв. Поддържа и по делото е безспорно установено, че ищеца на 21.07.2021 г. е подал в КРС заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК срещу ответника С. И. Т.. В КРС е образувано ч.гр.д. №909/2021 г., по което съда е уважил искането и е издал Заповед за незабавно изпълнение №212 от 22.07.2021 г. и въз основа на нея и изпълнителен лист за процесното вземане. Въз основа на изпълнителния лист срещу ответника е образувано изпълнително дело №1369/2021 г. по описа на частен съдебен изпълнител Иванка Цонкова, рег. №899 с район на действие ОС - Враца.

Ищеца сочи и по делото е безспорно установено, че в срока по чл.414, ал.2 от ГПК ответникът е подал възражение срещу заповедта за незабавно изпълнение, поради което за ищецът предявил по указание на съда и в законния срок настоящия иск. Поддържа, че иска по чл.422 ГПК е подаден в законния срок, за което по делото няма спор.

От писмените доказателства се установява и соченото от ищеца, че видно от приложената в делото запис на заповед от 26.04.2020 г., в същата е посочено, че ответникът (издател) е издал в полза на ищеца (поемател) записа на заповед, с който се е задължил безусловно, без протест и разноси да заплати сумата от 2800 (две хиляди и осемстотин) евро. Според съдържанието на записа на заповед сумата е платима на датата на

предявяването му, като записът на заповед е бил предявен за плащане на 01.08.2020 г. Ищецът поддържа и ответника не оспорва, че не е заплатил нито пълно, нито частично сумата по същата запис на заповед.

Ищецът поддържа, че от формална страна записът на заповед от 26.04.2020 г. отговаря изцяло на изискванията в чл. 535 и сл. от ТЗ, съдържа задължителните реквизити - наименованието "запис на заповед" в текста на документа на езика, на който е написан, безусловно обещание да се плати определена сума 2800 (две хиляди и осемстотин) евро при предявяването на записа, име на лицето, на което или на заповедта, на което трябва да се плати („ТАЙГЪРС СЪПОРТ” ЕООД), дата и място на издаването (София. 26.04.2020 г.) и подпис на издателя, и счита, че поражда действително и безусловно задължение за издателя си по отношение бенефициера. По отношение на падежа сочи, че в съответствие с правилото на чл. 456, ал. 2 от ТЗ записът е платим на предявяване.

Ответникът поддържа и от приетата съдебно графологична експертиза се установява, че подпис на издателя на процесната запис на заповед не е положен от лицето сочено за издател – ответника в спора С. И. Т.. Съда кредитира заключението на вещото лице, като обективно и обосновавано, извършено компетентно и даващо на съда отговори на въпроси, за които няма знания.

При установената безспорно фактическа обстановка, съда приема от правна страна следното:

Ищеца е предявил иска по чл.422 ГПК за признаване за установено в отношенията му с ответника, че последния му дължи сумите присъдени в заповедно производство. Сумите предмет на ищцовата претенция са от издадена от ответника в полза на ищеца запис на заповед приложена в делото в оригинал.

Съгласно трайната съдебна практика, както и практиката на ВКС, Записът на заповед е самостоятелна правна сделка от категорията на абстрактните, при която основанието е извън съдържанието на документа. В качеството му на абстрактна правна сделка редовният от външна страна запис на заповед доказва вземането на поемателя за обещаната от издателя парична сума, което вземане е предмет на делото в производството по чл.422, ал. 1 ГПК.

Тъй като ищеца черпи права от запис на заповед, а ответника оспорва авторството и редовността на същия документ, съгласно дадените разяснения в т.17 на Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълк. дело № 4/2013г. на ВКС, ОСГТК, предмет на делото при предявен установителен иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл. 417, т. 10 /предходна т.9/ ГПК е съществуване на вземането, основано на записа на заповед като редовен от външна страна менителничен документ. В производството по чл. 422, ал. 1 ГПК ищецът - кредитор, който се е снабдил със заповед за изпълнение въз основа на запис на заповед, доказва вземането си, основано на менителничния ефект - доказва съществуването на редовен от външна страна запис на заповед, подлежащ на изпълнение. С оглед придадената от закона специфична роля на менителничния документ в търговския оборот, приносителят не е длъжен да установява други обстоятелства извън самото съдържание на документа, от който извлича изгодни за себе си правни последици. Последователно е становището в правната теория и в съдебната практика, че възраженията на длъжника в производството за установяване на съществуване на вземане, основано на запис на заповед са абсолютни - обективни, почиващи на самото менителнично задължение: срещу формата и съдържанието на ценната книга, срещу действителността на менителничното задължение, за пороци на волята при издаването на записа на заповед и др.; и релативни – относителни, насочени лично срещу поемателя: например за безпаричност на поетото задължение, възражения, произтичащи от каузалното правоотношение, във връзка с което е издаден записът на заповед и др. *Тежестта на доказване както на абсолютните, така и на релативните възражения лежи винаги върху длъжника, тъй като за ищеца менителницата служи и като основание и като доказателство – така проф.К. К., „Систематичен курс по българско търговско право”, стр.618.*

Съгласно установената съдебна практика, кредиторът трябва да докаже факта, от който произтича вземането му - редовен от външна страна запис на заповед, а длъжникът - възраженията си срещу вземането. Записът на заповед като едностранна правна сделка и ценна книга е частен диспозитивен документ, поради което са приложими дадените от състави на ВКС разрешения на въпроса за кръга на „третите лица“ по смисъла на чл.181 ГПК и за доказателствената сила на частните документи. **Следователно,**

ответника който оспорва и цели да опровергае редовността и авторството на едностранната правна сделка, носи на основание чл.154, ал.1 ГПК тежестта на установи тези обстоятелства.

Тъй като по делото безспорно се доказва, че ответника – сочен за издател на процесната запис на заповед, не е издал, съответно подписал същата, то съда намира че само на това основание следва да отхвърли иска като неоснователен и недоказан, тъй като ищеца не доказва вземането си, основано на менителничния ефект – записа на заповед, която както се установи по делото не е редовна от външна страна и не установява поето от страна на ответника вземане в полза на ищеца.

С оглед изхода на спора на ищеца не се дължат разноски.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК на ответника се дължат направените по делото разноски съобразно отхвърлената част от иска, или платеното адвокатско възнаграждение 600 лв. и платения депозит на вещото лице в размер на 100 лв.

Пълномощника на ищеца е възразил срещу размера на платеното от ответника адвокатско възнаграждение и съда дължи произнасяне в този смисъл. С оглед предмета на делото и цената на иска (2800 Евро, или 5600 лв.), съгласно чл.7, ал. 2 т.3 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при интерес от 5000 до 10 000 лв., размера на минималното адвокатско възнаграждение е 580 лв. плюс 5% за горницата над 5000 лв., или в случая е 610 лв. Т.е. претендираното адвокатско възнаграждение от ответника не надвишава минималния размер и съда не следва да го намалява, следователно възражението за прекомерност е неоснователно.

Водим от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска по чл.422 от ГПК на „ТАЙГЪРС СЪПОРТ” ЕООД, ЕИК 204710334, представлявано от управителя Захари Ивайлов Янакиев против С. И. Т., ЕГН ***** с адрес в с. Манастирище, общ. Хайредин, ... за признаване за установено, че дължи сумите, присъдени в заповедно производство със Заповед за незабавно изпълнение №212 от 22.07.2021г. по

ч.гр.д. № 909/2021г. по описа на Районен съд – Козлодуй, главница в размер на 2800 (две хиляди и осемстотин) евро дължима по запис на заповед, издаден на 26.04.2020 г., ведно със законна лихва от 21.07.2021 г. до изплащане на вземането и направените в заповедното производство разноси, представляващи платена държавна такса в размер на 110 лв. и платено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК „ТАЙГЪРС СЪПОРТ” ЕООД, ЕИК 204710334, представлявано от управителя Захари Ивайлов Янакиев да заплати на С. И. Т., ЕГН ***** с адрес в с. Манастирище, общ. Хайредин, ... направените по делото разноси в размер на общо 700 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Окръжен съд Враца в двуседмичен срок от връчването на съобщения с преписи.

Съдия при Районен съд – Козлодуй: _____